

Muzeum Polskich Formacji Granicznych

<https://www.muzeumsg.strazgraniczna.pl/muz/formacje-ochrony-granic/biografie/1918-1939/kadra/n-r/boleslaw-pilecki/9633,Boleslaw-Pilecki.html>
01.05.2025, 19:15

kpt. admin. (piech.) **Bolesław Piłęcki**. Urodzony 17 XI 1894 w Andrzejówce pow. garwoliński ziemi siedleckiej (inna wersja podaje Bukowiec, pow. Garwolin), syn Jana Piłko i Marii z Wójcików. Według własnego życiorysu „początkowe nauki otrzymywał w domu”, następnie uczył się w prywatnym gimnazjum filologicznym W. Szadejki w Częstochowie, które ukończył w 1915. Z chwilą otwarcia Uniwersytetu w Warszawie (1916) wstąpił na Wydz. Prawa i Nauk Politycznych, gdzie odbył 6 semestrów studiów. Do WP wstąpił jako ochotnik 11 XI 1918 i został przydzielony do 3 komp. I baonu 36 p.p., z którą 411919 wyruszył na front wschodniogalicyski i pozostał na nim do 4 VII 1919. Brał udział w walkach pod Rawą Ruską, Lwowem, Rohatynem, Czortkowem. Awansował kolejno do stopnia plut. (7 VIII 1919), pełniąc funkcję sekcyjnego. Po powrocie z frontu został skierowany do Szkoły Podchorążych Piechoty (15 klasa), którą ukończył 1 XI 1919 (pod nazwiskiem Piłko-Piłęcki). Mianowano go pchor. i przydzielono do baonu zapas. 36 p.p. Legii Akademickiej. 1 I 1920 po awansie na ppor. służył na stanowisku oficera kompanijnego w baonie zapas. 36 p.p., następnie był oficerem ewidencyjnym tego baonu. W lutym 1921 został odkomenderowany w celu dokończenia studiów na Uniwersytecie Warszawskim.

1 X 1921 awansował do stopnia por. W 1924 skończył kurs doszkalania oficerów młodszych piechoty w Chełmnie, a w 1925 kurs obrony przeciw gazowej w Szkole Broni Chemicznej w Warszawie. 10 VIII 1926 został przydzielony do Szkoły Podchorążych Piechoty w Warszawie na stanowisko oficera-wychowawcy 3 komp. szk. 16 VIII 1927 powrócił do 36 p.p., gdzie objął stanowisko zcy dcy komp. c.k.m. W 1931 ukończył 3-miesięczny kurs radioszyfrowy w Oddz. II SG. W czasie trwania kursu służył w 36 p.p. (do 24 III 1932). Przeniesiono go do baonu KOP „Nowoświęciany” jako młodszego oficera komp. Od 21 VII do 1 IX 1932 pełnił zastępstwo dcy 2 komp. granicznej (Rozkaz Bryg. KOP „Wilno”, Nr 2/32). 18 VII 1933 przeniesiony został do Oddziału Służby Granicznej dowództwa KOP na stanowisko referenta Referatu Ofensywnego (Rozkaz tajny KOP 21/33), skąd 20 VIII 1933 został skierowany na plac. wyw. KOP Nr 1 (Suwałki). 26 IV 1934 przeniesiony został do szefostwa Wywiadu KOP na kierownika Referatu Ofensywnego Agentury (Rozkaz tjn. KOP, Nr 20/33), pozostał na tym stanowisku do wiosny 1939.

Według wcześniejszych opinii: „Sumienny, mało wyrobiony wojskowo, lecz stara się”

(1923). Zmieniło się to diametralnie po 10 latach służby. W 1934 szef Wywiadu KOP, mjr dypl. Tadeusz Skinder, podkreślał: „Opanowanie, zrównoważenie i spokój, pracowitość i obowiązkowość oraz koleżeństwo (ponadto) inteligencja - bardzo duża [...] W działaniu bardzo planowy i systematyczny oraz dokładny. Rygorysta [...] na wpływy postronne całkowicie odporny. Na obecnym stanowisku bardzo dobry. Nadaje się zarówno do linii jak i do pracy w sztabach i administracji. Ogólna ocena - bardzo dobry”. Opinię tę podzielił dowódca KOP, gen. Stanisław Kruszewski.

Powyższe opinie miały wpływ na uzyskanie przez Bolesława Pileckiego awansu do stopnia kpt. (ze starsz. od 19 III 1937). Wysoka ocena zwierzchników została zdyskontowana przez ściągnięcie go wiosną 1939 do Centrali Oddz. II w Warszawie do Wydz. Wyw. Ha. W 1939 Wydz. ten otrzymywał informacje od eksp. wewnętrznych, plac. zagr., Wywiadu KOP, oddziałów drugich poszczególnych armii oraz od sieci agencji z terenów zaplecza frontu stworzonej wiosną 1939 na wypadek wojny. Do 31 VIII 1939 Bolesław Pilecki był referentem w Wydz. Wyw. IIa.

Od 1 IX do 17 IX 1939 służył na stanowisku referenta w Wydz. Wyw. pierwszego rzutu Oddz. II Szt. NW. Po przejściu granicy rumuńskiej 18 IX nadal współpracował z ppłk. Skinderem, podejmując 1 XI 1939 pracę w plac. wyw. „B-22” w Bukareszcie jako referent, a od 13 XII 1939 jako referent kontrwywiadowczy w Eksp. „R” Oddz. II. Szt. NW w Bukareszcie, którą kierował ppłk. Skinder. W sierpniu 1940 został wysłany do Stambułu gdzie do 31 V 1943 był zcą kierownika plac. wyw. nr 3 w Stambule Eksp. „T” Oddz. II w Jerozolimie. Pracował pod przykrywką radcy konsularnego w Konsulacie Generalnym w Stambule. Podlegała mu radiostacja i jej obsada.

Od czerwca 1943 służył w Eksp. „Bałk” Oddz. II Szt. NW. 27 IV 1945 został przeniesiony do dyspozycji Oddz. Pers. Szt. NW z przekazaniem do dyspozycji dowództwa JWŚW. Od 15 VI 1945 przebywał w obozie przejściowym JWŚW w rez. oficerskiej. W związku ze złym stanem zdrowia od 16 VI do 31 VII 1945 pozostawał na urlopie leczniczym, mimo tego stan jego zdrowia pogorszył się, wskutek czego 15 VIII 1945 zmarł w Stambule na udar serca. Pochowany został na cmentarzu katolickim parafii Św. Józefa, Teriskój, Stambuł, grób Nr 75.

Żonaty był z Marią (Marianną) z Wróblewskich Pagowską, miał syna Wojciecha Stanisława (1924) i pasierbicę Irenę Pagowską (1915).

Odnaczenia:

- Srebrny Krzyż Zasługi (1938),
- Medal Pamiątkowy za Wojnę 1918-1921 (1928),
- Medal 10-lecia Odzyskanej Niepodległości (1928),
- Srebrny Medal Długoletniej Służby,

- Brązowy Medal Długoletniej Służby.

Opracował: **Tadeusz Dubicki, Andrzej Suchcitz**. Tekst ukazał się w: *Oficerowie wywiadu WP i PSZ w latach 1939-1945, Tom I, Warszawa 2009, s. 227-229*.

***Biogram zamieszczony w: Aparat bezpieczeństwa wewnętrznego wobec
żołnierzy Korpusu Ochrony Pogranicza
i funkcjonariuszy Straży Granicznej, Warszawa 2013, s. 57.***

por./kpt. **Bolesław Piłecki** (ur. 17 XI 1894, zm. 15 VIII 1945 w Stambule). Absolwent Szkoły Podchorążych Piechoty w Warszawie (1919); służba w 36. pułku piechoty (od 1920); oficer-wychowawca w Szkole Podchorążych Piechoty w Warszawie (1926-1927); ponownie służba w 36. pułku piechoty (od 1927); w Batalionie Korpusu Ochrony Pogranicza (dalej: KOP) „Nowe Święciany” (od 1932); referent Referatu Ofensywnego Oddziału Służby Granicznej Dowództwa KOP (od 1933); na Placówce Wywiadowczej KOP nr 1 „Suwałki”(1933); kierownik Referatu Ofensywnego Agentury Szefostwa Wywiadu KOP (do 1939); w kampanii polskiej (1939) w Wydziale IIa Oddziału II Sztabu Naczelnego Wodza; oficer kontrwywiadu Ekspozytury „R” Oddziału II Sztabu Naczelnego Wodza w Bukareszcie (od 1939); przedstawiciel Oddziału II Sztabu Naczelnego Wodza w Bazie łączności Zagranicznej „Bej” w Stambule (od 1940); zastępca kierownika Placówki Wywiadowczej nr 3 w Stambule Ekspozytury „T” Oddziału II Sztabu Naczelnego Wodza w Jerozolimie na stanowisku radcy konsularnego Konsulatu Generalnego Rzeczypospolitej Polskiej w Stambule (do 1943); służba w Ekspozyturze „Bałk” Oddziału II Sztabu Naczelnego Wodza (od 1943).